

Sista resan
Valdemar Dahlqvist
(1888 – 1937)

Jag har köpt min biljett
och står på perrongen
Ett underligt tåg ...
Det är sista gången
jag reser, men vet inte
vart eller hur.

Jag frågade om det fanns en retur
Då log han i luckan och
stack ut sin näsa
och sa att det var en enkel resa
Så ofantligt enkel.

Så går jag in i min sovkupé
Tänk något bagage har jag inte mé
Allt verkar så underligt –
här är konduktören
men han bär ej uniform
med knappar och snören
Han bär på en lie – jag
vet han är döden
han som vet slutet på människors öden.

Märkvärdigt att jag inte är rädd
Jag ligger så stilla i min bädd
Han ler så vänligt, han
klipper biljetten
för sista resan till
himmelska rätten,
han mumlar faderligt:
”Det blir inte värre
sov gott och lugnt, jag
skall ej väcka min herre.”